

til 1. December 1923. Ved Lovforslagets første Behandling anbefalede jeg denne Bestemmelse og gjorde det i Henhold til Indenrigsministeriets Bemærkninger til Lovforslaget. Det er i Tilslutning til de samme Bemærkninger, jeg i Dag vil anbefale Indenrigsministerens Lovforslag til Vedtagelse, idet jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse de Bemærkninger, som den Gang fulgte med Lovforslaget. Det hedder der: „Da imidlertid det siden fornævnte Lovs Ikrafttræden stedfundne Fald i Priseniveauet endnu ikke er af en saadan Størrelse, at det maa anses for rimeligt som Følge heraf at nedsætte Størrelsen af den Pengehjælp, som de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser giver Medlemmerne Adgang til at sikre sig, og som ligger en Del under den Pengehjælp, som andre sociale Forsikringer som Ulykkesforsikring og Sygeforsikring aabner Adgang til“ o. s. v. Ministeriet anbefalede derfor, at Maksimaltaksternes Størrelse bibeholdtes. Men de samme Synspunkter gælder jo den Dag i Dag; der har ikke fundet noget Fald Sted i Priserne. Denne ene Point kan man virkelig ikke regne for et betydningsfuldt Fald i Priseniveauet; de samme Forhold, der var til Stede, da Indenrigsministeren fremsatte Lovforslaget, er altsaa ogsaa til Stede i Dag. Jeg kan derfor anbefale det Forslag, som Indenrigsministeren har fremsat, til Vedtagelse her. De i Betænkningen stillede Ændringsforslag vil jeg anbefale ærede Medlemmer at forkaste.

Til Trods for, at man fra Socialdemokratiets og i og for sig ogsaa fra de andre Partiets Side kunde slutte sig til det af Indenrigsministeren fremsatte Lovforslag, blev der alligevel fra Regeringspartiets Side fremsat Forslag om Nedsættelse af et Udvalg. Efter den Tid, det har haft til sit Arbejde, skulde man tro, at der var afholdt en forfærdelig Masse Møder. Men det har ikke været Tilfældet. Straks efter at Udvalget var nedsat, blev der afholdt et Par Møder, og der blev indkaldt Ændringsforslag. Men da Tiden for Ændringsforslagenes Indgivelse var udløbet, havde kun de Konservative indsendt deres Ændringsforslag. Derefter hørte vi ikke noget til Udvalget eller Udvalgsmøder, før der var gaaet et Par Maaned. Da meddelte

Regeringsbladet „København“, at nu havde Venstre stillet Ændringsforslag i Arbejdsløshedsudvalget, ikke alene til en Revision af Taksterne, men ogsaa til en Revision af § 6 om en ny Kontrolordning. Derefter gik der en Dags Tid — det var i Paaskerferien —, saa fik Udvalgets Medlemmer tilsendt disse Ændringsforslag, der var bebudet i Dagbladet „København“, og saa kom der Fart i Møderne. Saa snart Paaskerferien var forbi, blev der indkaldt til Møde, og da vi fra Socialdemokratiets Side, efter at have set paa disse Ændringer, forlangte en anstændig Tid, for at vi ogsaa kunde gennemlæse Loven og særlig dens § 3 og stille Ændringsforslag til den, vedtog Udvalgets Flertal kun at give os et Par Dage, skønt vi havde været beskedne i vore Ønsker i saa Henseende. Saa vidt jeg husker, var det en Onsdag, vi holdt Møde, og vi havde forlangt at faa Udsættelse til næste Tirsdag for at kunne stille vore Ændringsforslag, men Udvalgets Flertal vedtog at forkorte Fristen til Lørdag. Ligeledes ønskede vi, da disse Ændringsforslag ikke havde været drøftet i Arbejdsnævnet, der dog maa siges at være den sagkyndige Autoritet paa dette Omraade, at faa de af Regeringspartierne stillede Ændringsforslag henvist til Drøftelse der. Vi ønskede endvidere at faa forskellige Oplysninger, bl. a. hvorledes Arbejdsgiverne havde stillet sig overfor Lovens Kontrolbestemmelser, om de havde opfyldt dem. Fra en vis Side blev det nemlig hævdet, at Arbejdsløshedskasserne ikke havde opfyldt disse Bestemmelser, og vi ønskede da oplyst, hvilke Kasser det drejede sig om. Det blev vedtaget i Udvalget, at sende Ændringsforslagene til Drøftelse i Arbejdsnævnet og naturligvis endvidere at afsende de nævnte Forespørgsler til Ministeren; men man havde saa stort Hastværk, at det Svar, der kom fra Arbejdsnævnet, aldrig har været forelagt Udvalget; man havde sluttet Møderne, inden det kom til at foreligge. Et af de Spørgsmaal, som jeg i høj Grad interesserer mig for, er naturligvis, hvilke Kasser der ikke havde rettet sig efter de i Loven vedtagne Kontrolbestemmelser, hvilke af disse Kasser, det var, der havde uddelt Kortene ligesom man uddeler Spillekort. Derfor blev der altsaa stillet en Forespørgsel til Arbejds-